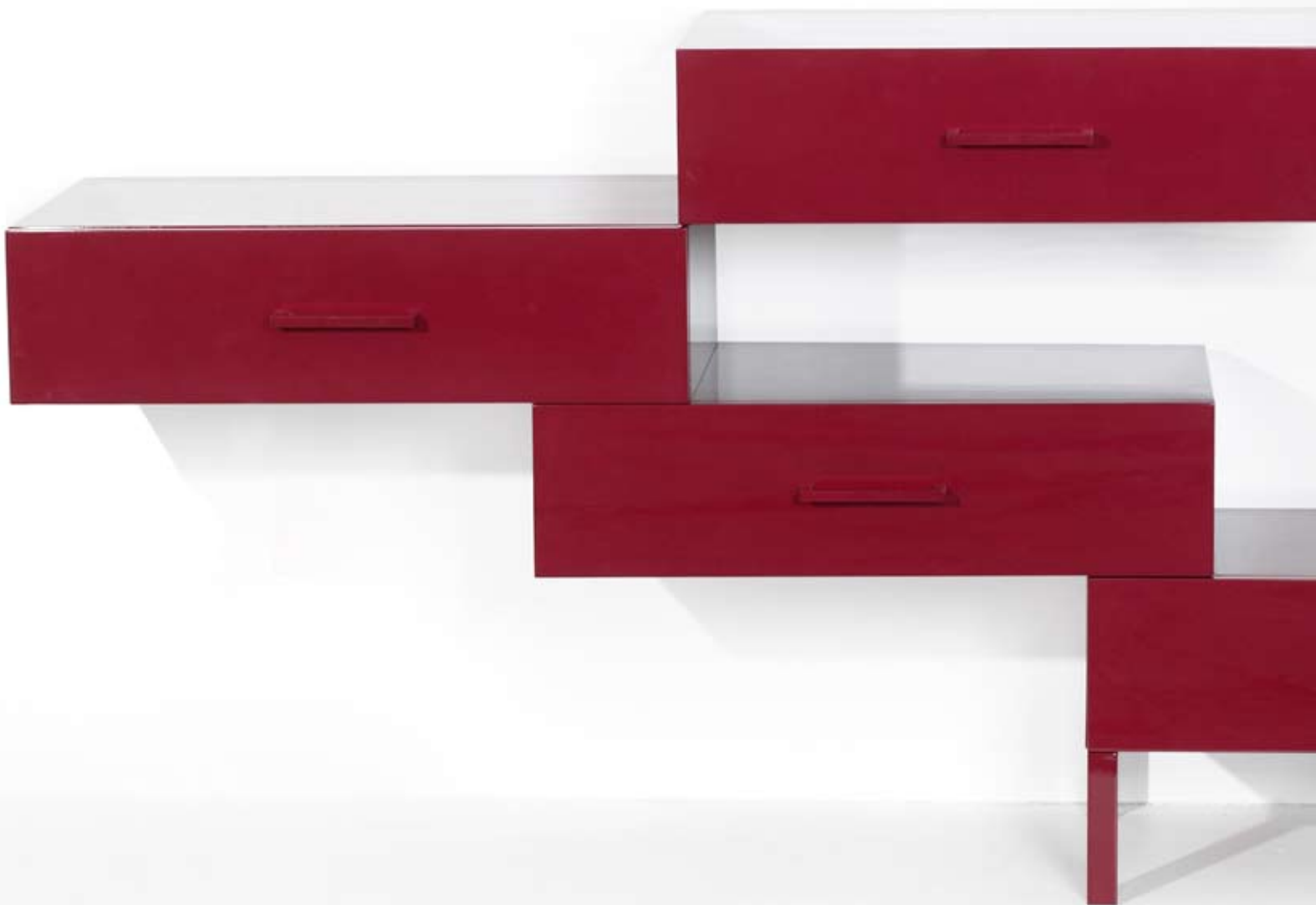
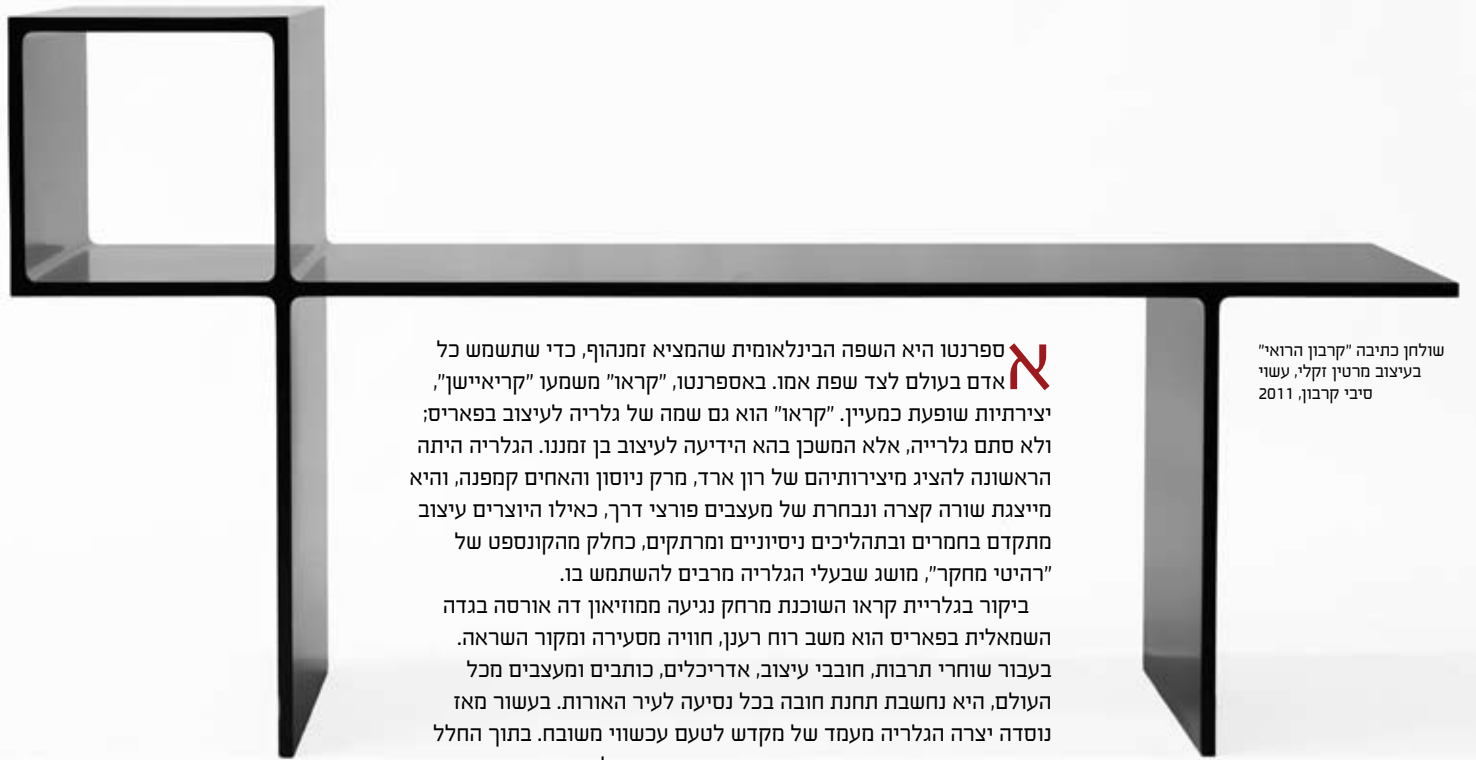

המשכן לעיצוב עכשווי

משב רוח רענן, חוויה מסעירה,
מקור השראה ומקדש לטעם עכשווי
משובח. ביקור בגלריית קראו
בפאריס / ד"ר דניאלה אוהד, ניו יורק

שולחן כתיבה "קרובן הרואי"
בעיצוב מרטין זקלי, עשוי
סיבי קרבון, 2011

אספרנטו היא השפה הבינלאומית שהמציא זמנהוף, כדי שתשמש כל אדם בעולם לצד שפת אמו. באספרנטו, "קראו" משמעו "קריאיישן", יצירתיות שופעת כמעין. "קראו" הוא גם שמה של גלריה לעיצוב בפאריס; ולא סתם גלרייה, אלא המשכן בהא הידיעה לעיצוב בן זמננו. הגלריה היתה הראשונה להציג מיצירותיהם של רון ארד, מרק ניסון והאחים קמפנה, והיא מייצגת שורה קצרה ונבחרת של מעצבים פורצי דרך, כאילו היוצרים עיצוב מתקדם בחמרים ובתהליכים ניסיוניים ומרתקים, כחלק מהקונספט של "רהיטי מחקר", מושג שבעלי הגלריה מרבים להשתמש בו.

ביקור בגלריית קראו השוכנת מרחק נגיעה ממוזיאון דה אורסה בגדה השמאלית בפאריס הוא משב רוח רענן, חוויה מסעירה ומקור השראה. בעבור שוחרי תרבות, חובבי עיצוב, אדריכלים, כותבים ומעצבים מכל העולם, היא נחשבת תחנת חובה בכל נסיעה לעיר האורות. בעשור מאז נוסדה יצרה הגלריה מעמד של מקדש לטעם עכשווי משובח. בתוך החלל הרחב והאווירי השוכן בתוך חצר פנימית טיפוסית לבניינים באזור הזה של פאריס, מוצגים פריטים בצורות פואטיות ומקוריות, המעוצבים בחומרים לא-מסורתיים ובשיטות ייצור מתוחכמות. רהיטים ואובייקטים בייצור גלריית קראו מופיעים תדיר במגזיני העיצוב, כשהם מעטרים את הבתים היפים בעולם.

בקראו לא תראו עיצוב בינוני, גימורים לא מושלמים או עיצוב בנלי, וגם לא משהו דומה למשהו שכבר ראיתם במקום אחר. העיצוב שם מפתיע ומרומם, עיצוב שגורם לנו לחוש, ולעיתים אף משנה את האופן שבו אנו חושבים על עיצוב, וגם על תרבות, אסתטיקה ומרחב המחיה במאה ה-21. על אף שהוא מתוחכם, העיצוב אינו יהיר, אלא עונה על מגוון רחב של טעמים.

את הגלריה השאפתנית הקימו לפני פחות מעשור הזוג דידייה וקלמנס קרזנטובסקי, במטרה לייצר עיצוב משובח, המושתת על חקירה אינטליגנטית של חומרים וטכנולוגיות. את המסורת של פאריס כבירת העיצוב העולמית, תואר שבו היא אוזחת מאז המאה ה-17, הם החליטו להמשיך מהמקום שבו הפסיקו פייר פאולין ובני דורו. לעיצוב הגיעו השניים מתחומים אחרים לגמרי: קלמנס עסקה ביחסי ציבור עבור אולימפיאדת החורף ודידייה החל את הקריירה שלו בחברת לייצור בגדי סקי של משפחתו, והיה שותפו של ז'אן פול קילי הגולש האגדי.

בגלל הרוח

הכול החל בשנות ה-80, כשבני הזוג החלו לחפש רהיטים בעבור הדירה שרכשו בגדה השמאלית, שיתאימו לרוח אוסף האמנות האוונגרדית שלהם. הם הגיעו בחיפושיהם לגלריית נאטו האגדית לעיצוב עכשווי, בבעלותו של פייר סטודנמייר המנוח, שהיה מעין גורו של חובבי העיצוב בצרפת. דידייה נותן לו את הקרדיט כמי שפתח בפניו צוהר לעולם שבו יש לו כיום מעמד והשפעה מתוך הגלריה הפרטית שלו, כחבר בוועדת הקבלה של "דיזיין מיאמי", כמוציא לאור של ספרי עיצוב או כמציג בירידי האמנות החשובים בעולם. כמחווה למורו ורבו, בשנתיים האחרונות הוא עוסק בפרוייקט תעודי

מנורת "לאו" בעיצוב פייר שפרן, עשוי מתכת מצופה לכה, 2010

מנורה בעיצוב אלסנדרו מנדיני, עשויה פסיפס מזהב בעבודת יד, 2011

45

של הוצאת קטלוג רוזנה, פרסום כל היצירות של גלריית נאטו (לצד עוד שלוש קטלוגים על יצירותיהם של המעצבים מרק ניוסון, האחים בורלק ומרטין זקלי). גם בנאטו הופקו "רהיטי מחקר", אך הזמנים היו אחרים ופייר לא יכול היה להתפרנס בשטח החדשני הזה.

בעבור שורת המעצבים המיוצגים על ידי הגלריה, ובהם האחים רונאן וארוון בורולק, קבוצת פרונט השבדית והמעצב הבריטי המנוח מרטין ואן סברן, ילכו בעלי הגלריה עד סוף העולם כדי להפיק רהיטים בצורה אולטימטיבית ולאחר את היצרן המתאים, ולא חשוב אם הוא נמצא בסוף העולם. הם משקיעים סכומים אדירים על פיתוח, ומכיוון שכל אובייקט מיוצר בסדרה מוגבלת של 20-8, המחירים גבוהים ביותר. שולחנות מינימליסטים עשויים בקליט וסיבי קרבון, גופי תאורה פיסוליים, מראות העומדות על הגבול שבין עיצוב ואמנות: כל תערוכה בקראו מושכת אליה אספנים החפצים באובייקטים מיוחדים. עם לקוחותיהם נמנים תעשיינים נודעים, מעצבי אופנה מהשורה הראשונה ועוד רשימה ארוכה של סלבריטאים. התערוכה הקבוצתית "חומרים ושיקולים", הציגה לאחרונה רהיטים, מראות וגופי תאורה של מעצבים המיוצגים על ידי קראו. "שולחן השבלול", של המעצבת ההולנדית הלה יונגריוס, בוגרת האקדמיה לעיצוב איינדהובן, שהתפרסמה בזכות חברותה בקבוצת דרוך דיזיין ההולנדית ונחשבת לאחת

המעצבות פורצות הדרך בעולם, הוא מרשים במיוחד. יוגריוס יצרה שולחן שבסיסו הקובייתי עשוי עץ אלון מולבן, ועל גבו יושב שבלול פורצלן ענק שעל זנבו המזדקר כלפי מעלה מונח דלי לבנבן לקרח. אפשר לאהוב או לא, אך אי אפשר להישאר אדישים נוכח הפריט המסקרן. הוצגו שם גם מראה בעיצוב אוליבר גנגר הצרפתי, שמחוסגרת בנוצות בצבע כתום, וכן מראת ה"פטה מורגנה", התוצר האחרון של האחים הברזילאיים פרננדו והומברטו קמפנה. דידייה היה הראשון שהציג את האחים מסאן פאלו, שמאז הפכו למעצבים כוכבים. הם זכו לתהילה בעקבות כורסה עשויה דובונים; "שנים", מספר דידייה, "חיכיתי ליצירה חדשה ומקורית שלהם, אך הם היו עסוקים בפרסום". לפני שנה הם חזרו אליו עם המראה התלויה מהתקרה במרכז החלל, ונראית יותר כמו גונג מאשר כמראה.

שאלת השאלות

השיח על עיצוב ואמנות לא מעניין את דידייה, שכן ההבחנה בין שני התחומים ברורה לו, קבועה וסכמטית. הוא עצמו מייצג אך ורק מעצבים. לא אמנים היוצרים עיצוב, לא אדריכלים; רק מעצבים. אחת ממטרותיו היא להפריד עיצוב מאופנה. הוא לא עוסק באופנות חולפות והדיבור אודות טרנדים ממנו והלאה. אולם העיצוב של קראו אינו תמיד כל כך אליטיסטי. דידייה וקלמנס אינם מתנזרים מפרייקטים מסחריים. בשנה שעברה, בזמן שגלריית קראו הציגה את מיצב התאורה של האחים הצרפתיים רונאן וארוון בורולק ביריד הרהיטים במילאנו, הופיעו נציגי חברת התאורה האיטלקית פלוס. החברה חתמה חוזה עם קראו לייצר את המיצב, שבמקור עשוי שרף וסרטי עור בפלסטיק. כך יגיע האובייקט המדהים לקהל רחב, וההשקעה העצומה באב הטיפוס תשתלם הרבה יותר.

לא יכולתי להתאפק ושאלתי את שאלת השאלות: "מה זה עיצוב טוב?" בעבור דידייה הנוסחה פשוטה: "עיצוב טוב = עיצוב שהוא מקורי + קונספטואלי".

daniella.ohad.nyc@gmail.com

שולחן בעיצוב אלסנדרו מנדיני, גוף זכוכית מצופה בפסיפס של חברת ביזצה, 2010

השיח על עיצוב ואמנות לא מעניין את דידייה, שכן ההבחנה בין שני התחומים ברורה לו, קבועה וסכמטית. הוא עצמו מייצג אך ורק מעצבים. לא אמנים היוצרים עיצוב, לא אדריכלים; רק מעצבים. אחת ממטרותיו היא להפריד עיצוב מאופנה. הוא לא עוסק באופנות חולפות והדיבור אודות טרנדים ממנו והלאה

"לצייר עם גוטו מס. 3", אגרטל בעיצוב פרננדו בריציו, חרס ופיסות לבד, 2010

שולחן "תאורת יום" בעיצוב הלה יונגריוס, 2011

47